

Seppo Laakso, Kaupunkitutkimus TA

Riikka Vataja, Helsingin seudun kauppakamari

Olli Oja, Ennakointikamari / Helsingin seudun kauppakamari

Korkeakoulujen aloituspaikat ja hakijat Uudellamaalla ja muissa maakunnissa

02/2022

Ennakointikamari

Sisällys

1. Selvityksen tarkoitus ja toteutus.....	2
2. Taustaa: alueellinen väestönmuutos Suomessa	3
3. Opiskeluikäinen väestö ja toisen asteen tutkinnot	5
4. Korkeakoulujen aloituspaikat, hakijat ja valinnat.....	8
5. Ulkomaille opiskelemaan lähtevät opiskelijat	12
6. Avoimet työpaikat suhteessa korkeakoulutetun työvoiman tarjontaan	13
7. Korkeakoulututkinnon suorittaneiden muuttoliike maakuntien välillä	14
8. Johtopäätöksiä	15

1. Selvityksen tarkoitus ja toteutus

Selvityksen tarkoituksena on kuvata ja analysoida Uudenmaan näkökulmasta toisen asteen koulutuksesta valmistuvien nuorten hakeutumista ja valikoitumista korkeakouluihin sekä alueen korkeakoulujen koulutustarjontaa suhteessa alueen nuorten koulutuskysyntään.

Näkökulmana on erityisesti alueellinen epätasapaino alueen toisen asteen oppilaitoksista valmistuvien nuorten määrän ja alueen korkeakoulujen aloituspaikkamäärän suhteessa.

Selvitys on tehty Helsingin seudun kauppakamarin toimeksiannosta. Selvitystä ovat ohjanneet kauppakamarin johtava asiantuntija Riikka Vataja sekä Ennakointikamarin projektipäällikkö Olli Oja.

Selvityksen on tehnyt toimitusjohtaja VTT Seppo Laakso, Kaupunkitutkimus TA Oy.

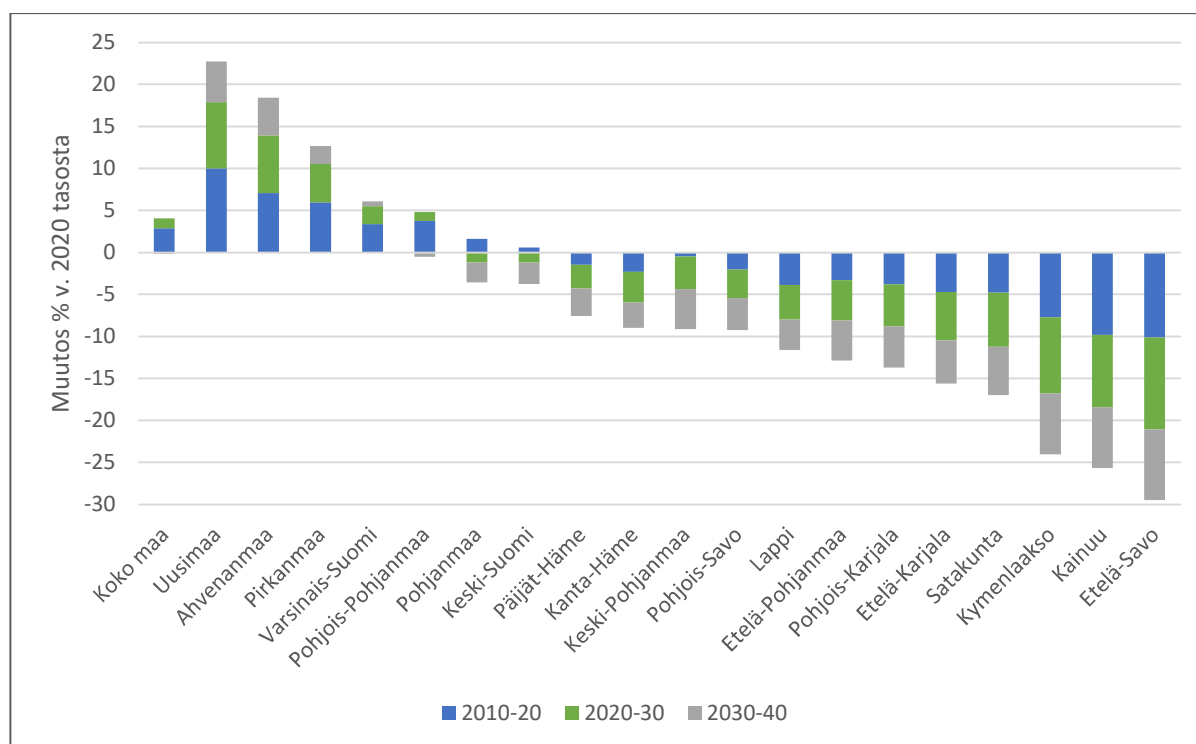
2. Taustaa: alueellinen väestömuutos Suomessa

Suomen väestökehitys on eriytynyt voimakkaasti maakuntien välillä ja myös niiden sisällä. 2010-luvulla väestö kasvoi väestöltään suurimmissa ja kaupungistuneimmissa maakunnissa ja muutamassa muussa yliopistomaakunnassa sekä Ahvenanmaalla. Väestö kasvoi myös muutamien keskisuurten korkeakoulukaupunkien keskuskaupungeissa, mutta useissa maakunnissa maakunnan muiden alueiden väestön väheneminen veti koko maakunnan väestön laskuun.

Tilastokeskuksen ennusteen (2021) mukaan väestönkasvu hidastuu kaikissa 2010-luvulla kasvaneissa maakunnissa. Useimmissa vähenevän väestön maakunnissa lasku kiihtyy 2020-luvulla, mutta hidastuu sen jälkeen 2030-luvulla, kun suurten ikäluokkien vaikutus väestökehitykseen hiipuu.

Kaikissa maakunnissa väestökehitykseen vaikuttaa vahvasti kuolleisuuden kasvu väestön ikääntymisen seurauksena. Tilastokeskuksen väestöennusteessa oletetaan, että koko maan nettomaahanmuutto pysyy suunnilleen 15 000 henkilön tasolla vuodessa, kuten 2010-luvulla keskimäärin.

Kuvio 2.1. Väestömuutos maakunnittain v. 2010–2020 ja ennuste v. 2020–2040. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto ja väestöennuste (2021).

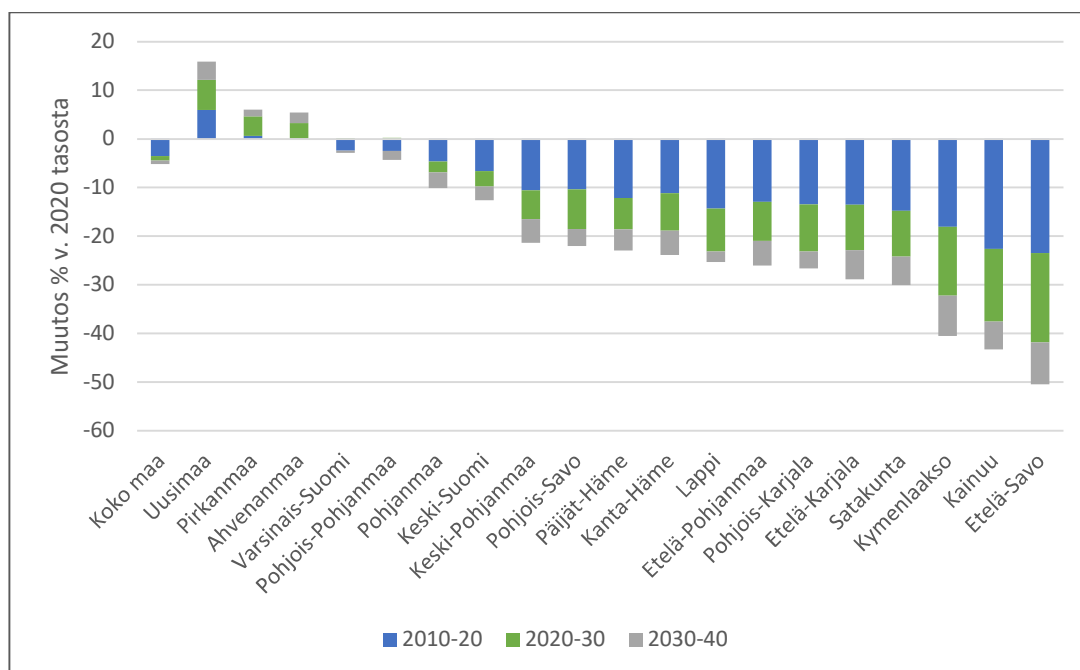

Koko maassa työikäisen väestön määrä kääntyi laskuun 2010-luvun alussa. Työikäisen väestön muutos tulee Tilastokeskuksen (2021) väestöennusteen mukaan seuraavina vuosikymmeninä olemaan rajumpi kuin koko väestön muutos useimmissa maakunnissa. Työikäisen väestön väheneminen on nopeaa 2020-luvulla, mutta 2030-luvulla väheneminen hidastuu.

Muutoksen taustalla on pääasiassa väestön ikärakenne: eläkkeelle poistuvat ikäluokat ovat suurempia kuin työikään tulevat ikäluokat. Positiivinen nettomaahanmuutto kompensoi epätasapainoa erityisesti suurilla kaupunkiseuduilla

Tilastokeskuksen ennusteen (2021) mukaan työikäinen väestön kasvaa 2020- ja 2030-luvulla vain Uudellamaalla, Pirkanmaalla ja Ahvenanmaalla. Työikäisen väestön vähenemä on enimmillään 50 prosenttia vuoteen 2040 mennessä.

Kuvio 2.2. Työikäisen väestön (18–64-v.) muutos maakunnittain v. 2010–2020 ja ennuste v. 2020–2040. Tilastokeskus.

Suomen maakunnat jaetaan seuraavassa korkeakoulusektorin koon perusteella neljään osaan:

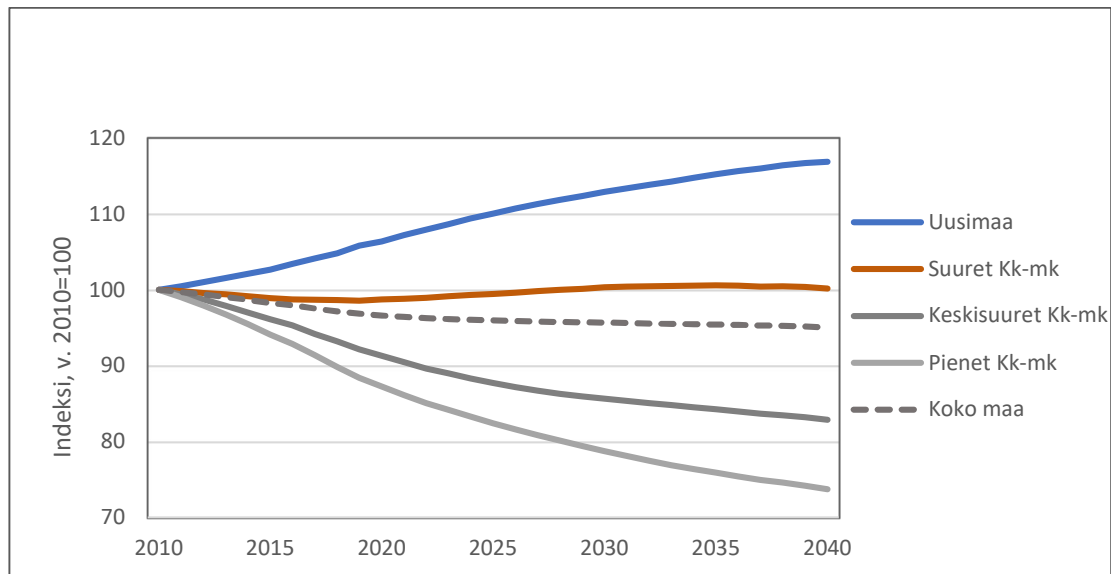
- Uusimaa, noin 16 000 korkeakoulujen aloituspaikkaa¹.
- Suuret korkeakoulumaakunnat (Varsinais-Suomi, Pirkanmaa, Pohjois-Pohjanmaa), 5 000–7 000 aloituspaikkaa.
- Keskisuuret korkeakoulumaakunnat (Pohjois-Savo, Pohjois-Karjala, Keski-Suomi, Pohjanmaa, Lappi), 2000–5000 aloituspaikkaa
- Muut maakunnat (Satakunta, Kanta-Häme, Päijät-Häme, Kymenlaakso, Etelä-Karjala, Etelä-Savo, Etelä-Pohjanmaa, Keski-Pohjanmaa, Kainuu, Lappi), alle 2000 aloituspaikkaa.

Uudellamaalla työikäisen väestön kasvun ennustetaan jatkuvan koko Tilastokeskuksen ennusteperiodin ajan. Suurissa yliopistomaakunnissa työikäisen väestön ennustetaan pysyvän jokseenkin samalla tasolla ennustejakson loppuun asti. Sen sijaan muissa yliopistomaakunnissa sekä muissa maakunnissa työikäisen väestön vähenemisen ennustetaan jatkuvan hidastuvasti.

Jyrkintä väheneminen on pienten korkeakoulumaakuntien ryhmässä.

¹ Aloituspaikat vuodessa maakuntaa kohti 2019–2021 (keskiarvo). Tietolähde: Opetushallitus, Vipunen-tietokanta.

Kuvio 2.3. Työikäisten (18–64-v.) määrä maakuntaryhmittäin v. 2010–2020 ja ennuste vuoteen 2040 (Indeksi). Väestöennuste: Tilastokeskus 2021.

3. Opiskeluikäinen väestö ja toisen asteen tutkinnot

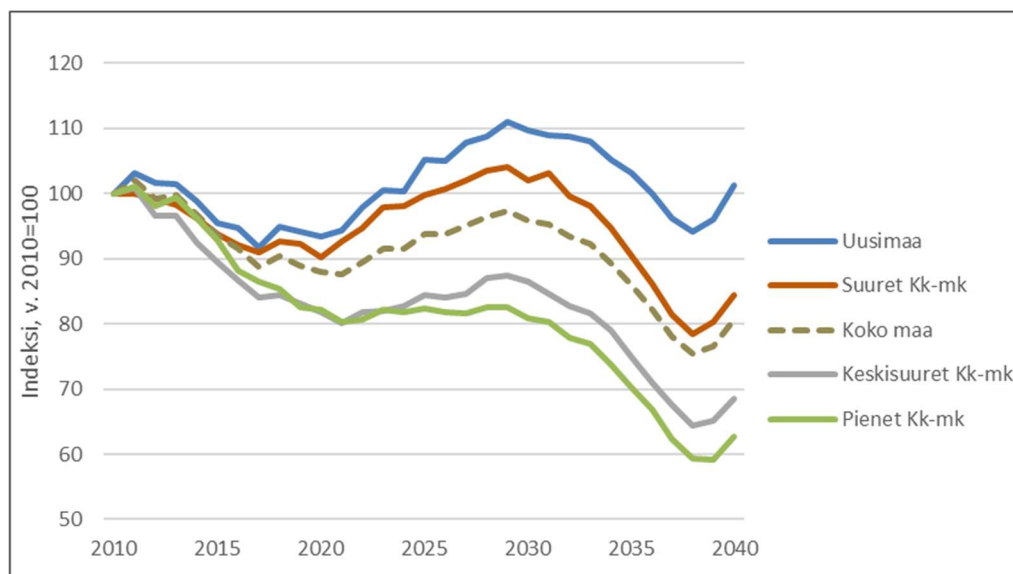
Suomessa 2. asteen tutkinnon suorittaneiden sekä korkeakouluihin hakijoiden yleisin ikä on 19 vuotta, joka toimii oheisessa kuviossa opiskeluikäisen väestön trendin kuvaajana.

Opiskeluikään tulevien määrä on vaihdellut ja tulee vaihtelevaan voimakkaasti syntyneiden ikäluokkien kokoeroja seuraten kaikissa maakuntaryhmissä. Ennuste vuosille 2021–2040 perustuu pääasiassa 2000-luvun kahden ensimmäisen vuosikymmenen aikana syntyneiden ikäluokkien kokoon.

19-vuotaiden määrä laski 2010-luvulla koko maassa yli 10 %, johtuen 1990-luvulla syntyneiden ikäluokkien pienenemisestä. Sen sijaan 2020-luvulla 19-vuotiaiden määrän ennustetaan kääntyvän nousuun aikaisempaa suurempien ikäluokkien tullessa opiskeluikään. Käänteeseen uuteen jyrkkään laskuun ennakoitua tapahtuvan 2020-luvun lopulla.

Maakuntaryhmien väliset erot ovat suuria. Uudellamaalla 19-vuotiaiden määrän ennakoitua olevan suurempi vuonna 2040 kuin 2020. Muissa maakunnissa opiskeluikäisten määrän ennustetaan supistuvan, eniten pienten Kk-maakuntien ryhmässä.

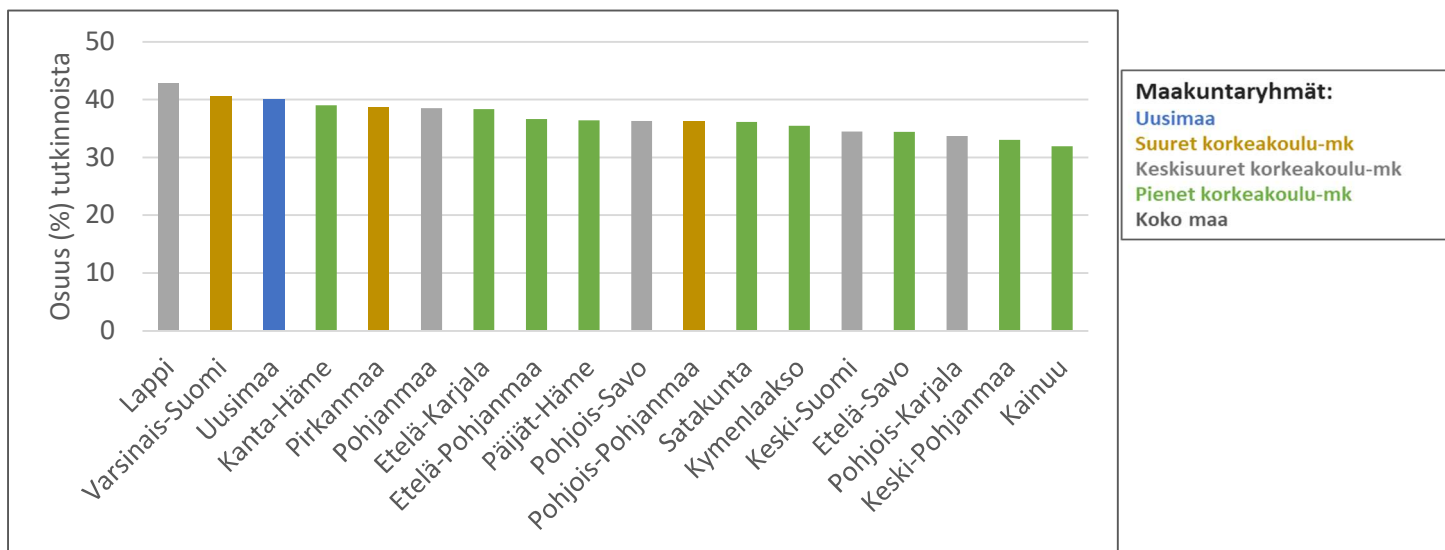
Kuvio 3.1. 19-vuotiaiden määrä maakuntaryhmittäin v. 2010–2020 ja ennuste vuoteen 2040 (Indeksi).
Väestöennuste: Tilastokeskus 2021.

Suomessa suoritettiin vuosittain noin 80 000 toisen asteen perustutkintoa 2010-luvun jälkipuolella. Tutkintojen määrä laski 2010-luvulla 2. asteen tutkintoikäisen väestön vähenemisen vuoksi. Koko maan 2. asteen tutkinnoista 38 % oli ylioppilastutkintoja ja 62 % ammatillisia perustutkintoja.

Maakunnittain YO-tutkintojen osuus vaihteli 43–32 %:n välillä. Uudellamaalla osuus on 40 %. Matalimmat osuudet olivat pääasiassa pienissä korkeakoulumaakunnissa.

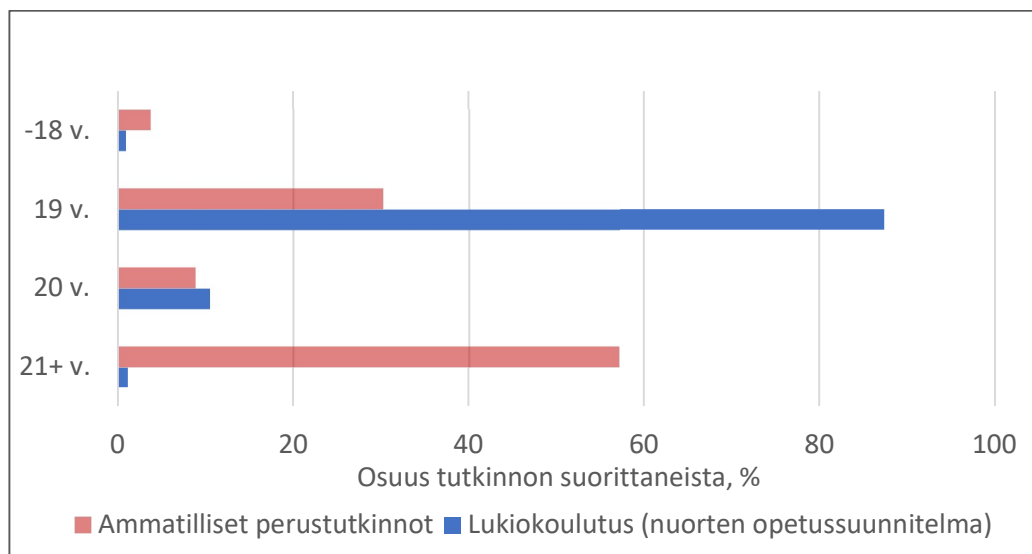
Kuvio 3.2. Ylioppilastutkintojen osuus (%) 2. asteen tutkinnoista maakunnittain, v. 2016–2020 keskiarvo.
Tietolähde: Vipunen-tietokanta².

² Ylioppilastutkinnot kevät ja syksy, ammatilliset perustutkinnot, vuosikeskiarvo v. 2016–2020, viimeisen julkaistu vuosi 2020.

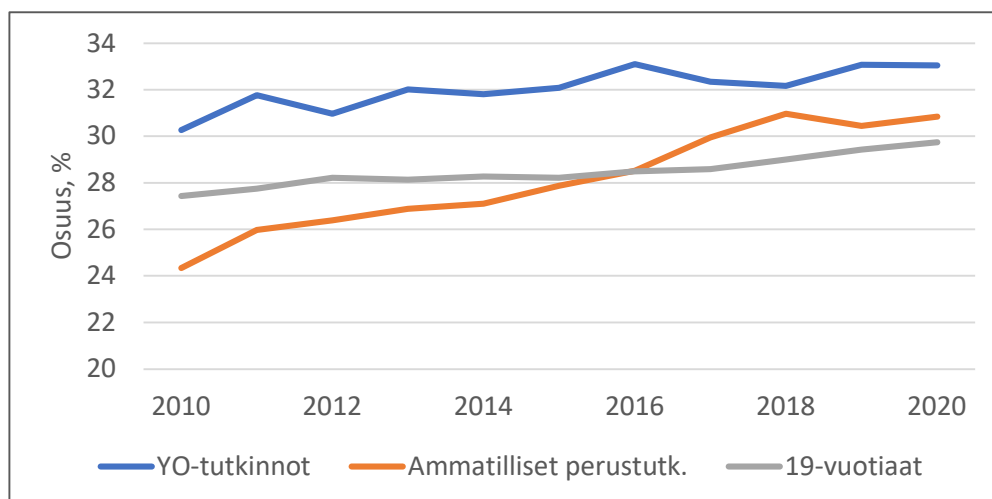
Ylioppilastutkinnon suorittaneista 87 % oli 19-vuotiaita ja 11 % 20-vuotiaita (2019). Ammatillisen perustutkinnon suorittaneilla yleisin tutkintoikä on 19 vuotta (30 %) ja toiseksi yleisin 20 vuotta (9 %). Kokonaisuutena ammatillisen perustutkinnon suorittajien ikähajonta on suuri – yli 30-vuotiaita on kolmannes.

Kuvio 3.3. Toisen asteen tutkinnon v. 2019 suorittaneiden ikäjakauma. Tietolähde: Vipunen-tietokanta (rajaukset kuten edellisessä kuviossa).

Uudenmaan osuus Suomen koko väestöstä on 31 % ja 19-vuotiaista 30 %. Osuus ylioppilastutkinnoista on 33 % ja ammatillisista perustutkinnoista 31 % (v. 2020). Osuudet kasvoivat systemaattisesti 2010-luvulla – nopeimmin nousin ammatillisten perustutkintojen osuus.

Kuvio 3.4. Uudenmaan osuus koko maan 2. asteen tutkinnoista ja 19-vuotiaista. Tietolähde: Vipunen-tietokanta ja Tilastokeskus.

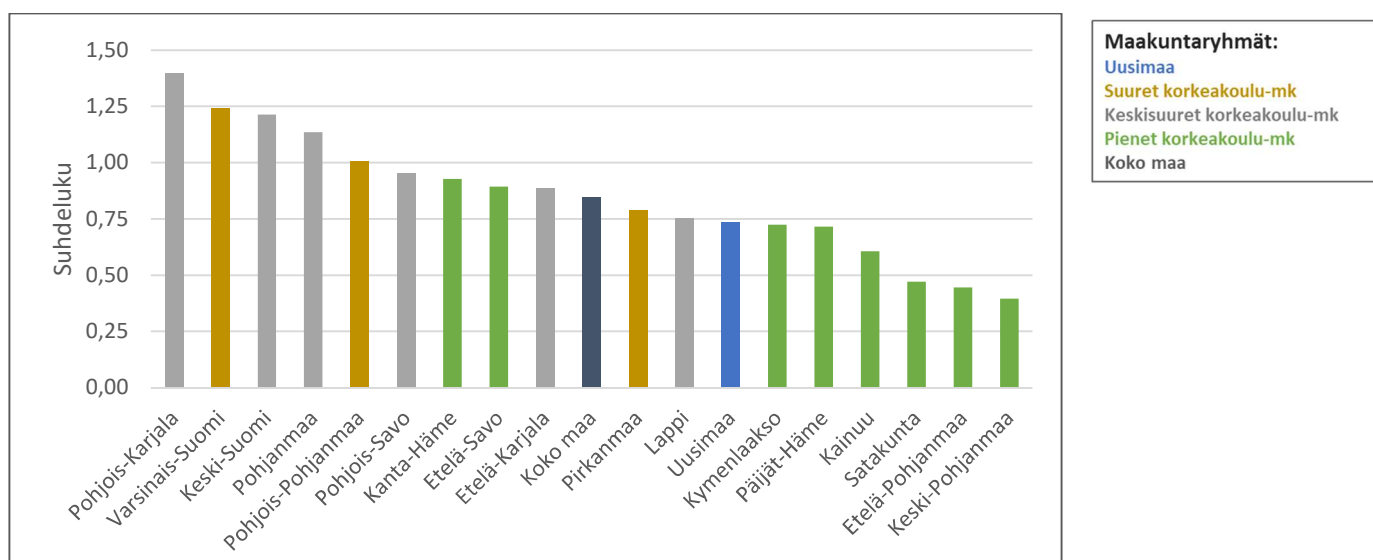

4. Korkeakoulujen aloituspaikat, hakijat ja valinnat

Korkeakoulujen aloituspaikkamäärä suhteessa toisen asteen tutkinnon suorittaneisiin kuvaa korkeakoulujen opiskelupaikkojen tarjonnan suhdetta oman maakunnan opiskelupaikkakysyntään.

Koko maassa aloituspaikkoja 0,85 yhtä toisen asteen tutkinnon suorittanutta kohti. Uudellamaalla suhdeluku oli 0,7 yhtä aloituspaikkaa kohti, huomattavasti pienempi kuin suurissa tai keskisuurissa korkeakoulumaakunnissa. Viidessä kärkimaakunnassa, jotka ovat suuria tai keskisuuria korkeakoulumaakuntia, suhdeluku oli välillä 1–1,4. Alimmat suhdeluvut olivat pienissä korkeakoulumaakunnissa.

Kuvio 4.1. Korkeakoulujen aloituspaikat suhteessa toisen asteen tutkinnon suorittaneisiin maakunnittain v. 2020. Tietolähde: Vipunen-tietokanta³.

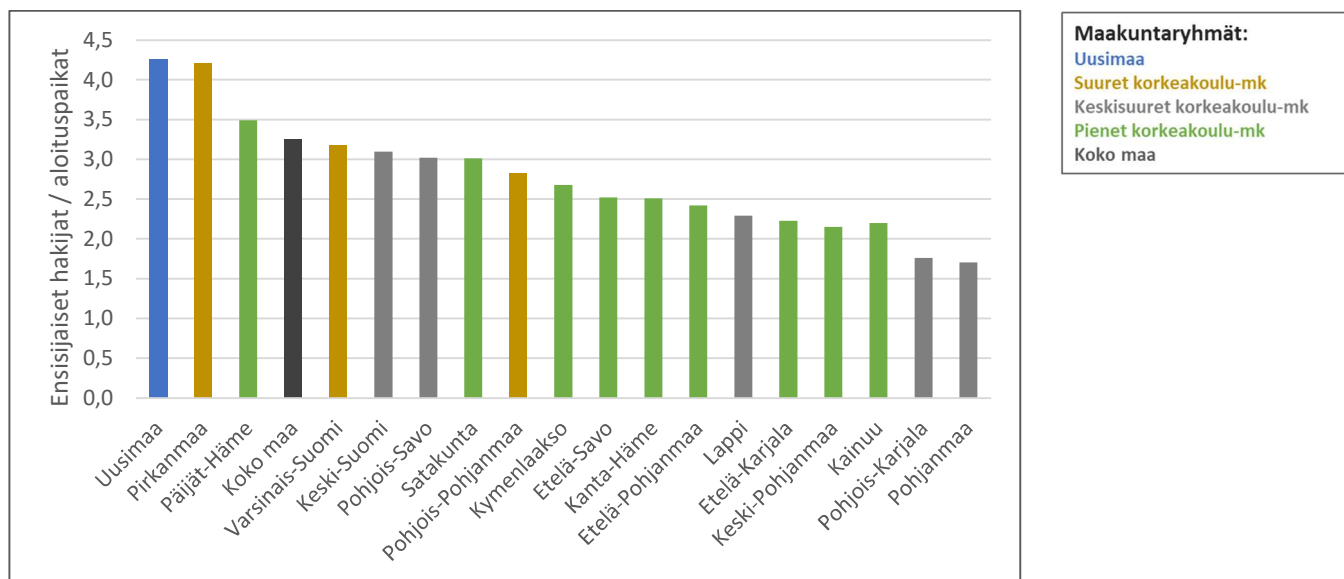

Korkeakoulujen ensisijaisten hakijoiden määrä suhteessa aloituspaikkojen määrään kuvaa korkeakoulualan vetovoimaa opiskelualueena. Uusimaa ja Pirkanmaa ovat selvästi halutuimmat opiskelumaakunnat korkeakouluihin pyrkiville. Korkeakoulujen ensisijaisia hakijoita oli Uudellamaalla ja Pirkanmaalla noin 4,3-kertainen määrä suhteessa oppilaitosten aloituspaikkojen määrään, koko maan keskiarvon ollessa 3,3. Alimmat suhdeluvut olivat noin 1,7.

Korkeimmat suhdeluvut painottuvat Uudenmaan ohella suuriin korkeakoulumaakuntiin, mutta niiden ohella myös Päijät-Häme ylittää koko maan keskiarvon.

³ 2. Asteen tutkinnot: YO- tutkinto ja ammatilliset perustutkinnot, koko vuosi 2020. Aloituspaikat: syksy 2020 ja kevät 2021 yhteensä, yhteishaku, yliopistot ja ammattikorkeakoulut koulutuspaikan sijainnin mukaan.

Kuvio 4.2. Korkeakoulujen ensisijaiset hakijat suhteessa aloituspaikkoihin maakunnittain, keskiarvo 2019–2021. Tietolähde: Vipunen-tietokanta⁴.

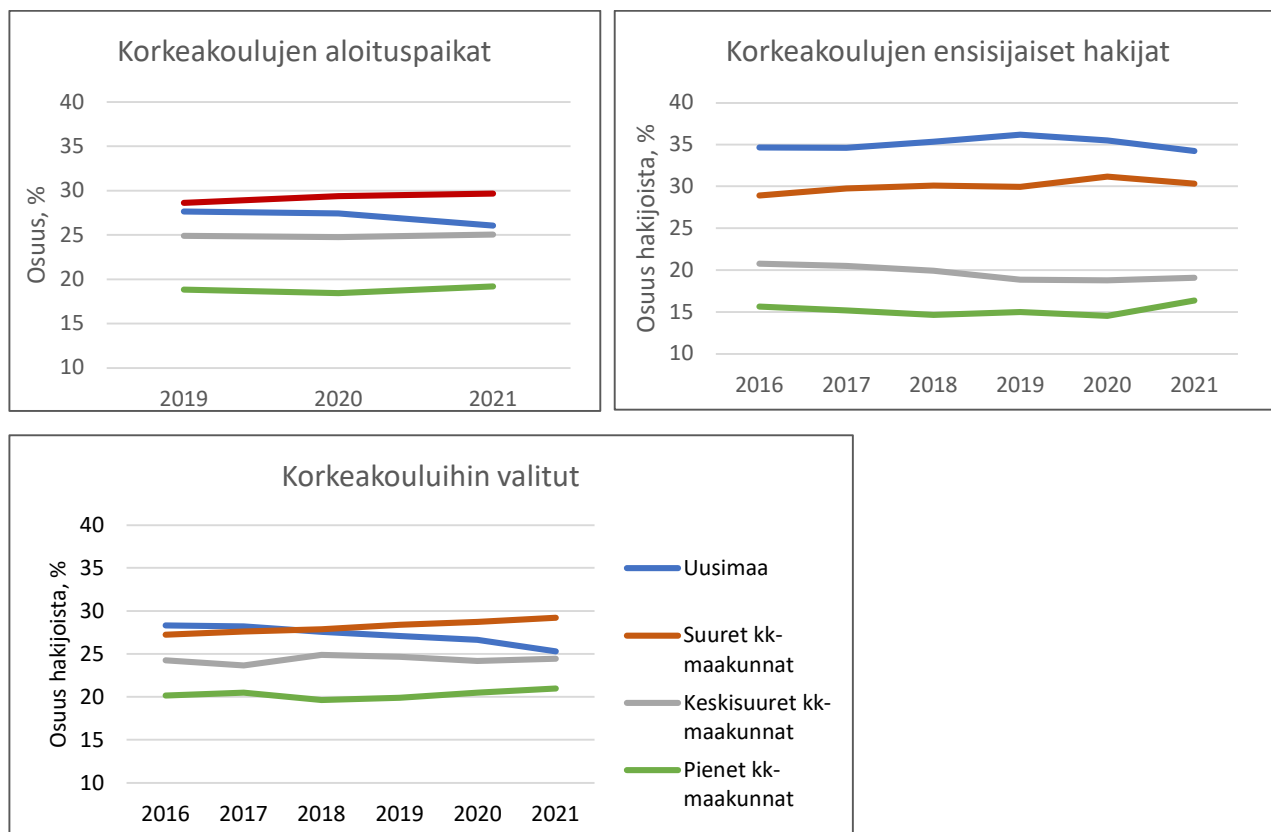
Uudenmaan osuus maan korkeakoulujen yhteishaun aloituspaikoista oli 26 % ja osuus korkeakoulujen ensisijaisista hakijoista 34 % vuonna 2021. 19-vuotiaasta väestöstä Uudenmaan osuus oli 31 %. Osuus on kasvanut 2010-luvulla ja tulee Tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan nousemaan edelleen vuosittain.

Ensisijaisten hakijoiden osuus Uudellemaalle on kolmanneksen suurempi kuin aloituspaikkojen osuus. Korkeakouluihin valittujen alueellinen jakauma noudattelee aloituspaikkojen jakaumaa vuosina 2019–2021.

Uudenmaan korkeakouluihin valittujen valtakunnallinen osuus on laskenut 3 %-yksikköä vuodesta 2016 vuoteen 2021. Pienten korkeakoulumaakuntien osuus valituista on korkeampi kuin aloituspaikoista, ja valittujen määrä ylittää selvästi aloituspaikkojen määrän.

⁴ Korkeakoulujen hakijat sekä aloituspaikat: koko vuosi, keskiarvo 2019–2021, yhteishaku, yliopistot ja ammattikorkeakoulut koulutuspaikan sijainnin mukaan.

Kuvio 4.3. Aloituspaiikkojen hakijoiden ja valittujen alueellinen jakauma. Tietolähde: Vipunen-tietokanta. Rajaukset kuten edellisessä kuviossa.

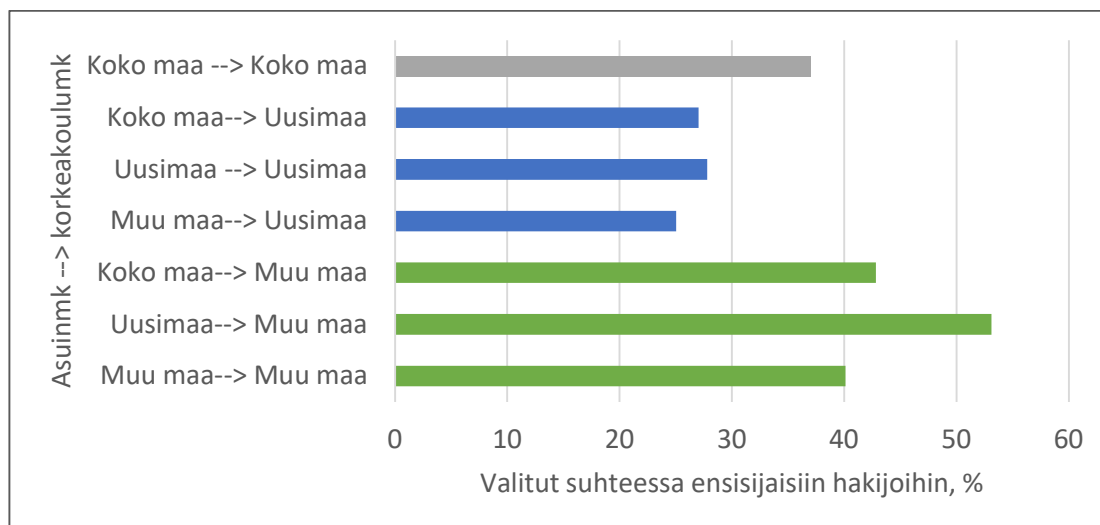
Suomen korkeakouluihin valittiin ensisijaisista hakijoista keskimäärin 37 % vuosien 2019–2021 yhteishauissa.

Uudellamaalla sijaitseviin korkeakouluihin opiskelemaan pääsy on huomattavasti vaikeampaa kuin muun Suomen korkeakouluihin. Uudenmaan korkeakouluihin valittujen osuus oli 27 % ensisijaisista hakijoista v. 2019–2021. Uudellamaalla asuvien hakijoiden osuus oli keskimääräistä hieman korkeampi ja muissa maakunnissa asuvilla hieman alempi.

Muun Suomen korkeakouluihin valittiin 43 % ensisijaisista hakijoista. Uudeltamaalta hakeneista 53 % ja muualta maasta 40 % tuli valituiksi.

Viime vuosina noin 7 500 Uudellamaalla asuvaa nuorta aloitti vuosittain opiskelun muiden maakuntien korkeakouluissa ja noin 4 000 muissa maakunnissa asuvaa Uudenmaan korkeakouluissa.

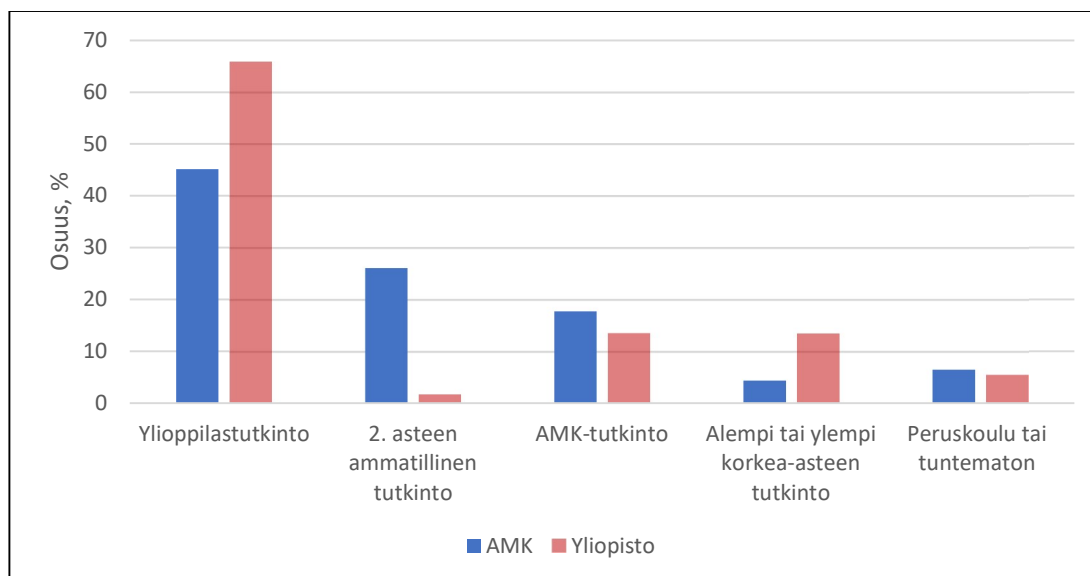
Kuvio 4.4. Korkeakouluihin valitut suhteessa ensisijaisiin hakijoihin hakijan asuinpaikan ja korkeakoulun sijainnin mukaan. Tietolähde: Vipunen-tietokanta⁵.

Yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen uusien opiskelijoiden koulutustaustan jakaumat eroavat toisistaan.

Yliopistojen uusista opiskelijoista 2/3:lla korkein edeltävä tutkinto on ylioppilastutkinto, neljänneksellä on AMK-tutkinto tai korkea-asteen tutkinto. Uusista AMK-opiskelijoista alle puolella on ylioppilastutkinto, neljänneksellä 2. asteen ammattitutkinto ja viidenneksellä aiempi AMK-tutkinto tai korkea-asteen tutkinto.

Kuvio 4.5. Yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen uudet opiskelijat aikaisemman tutkinnon mukaan, jakauma v. 2020. Tietolähde: Tilastokeskus⁶.

⁵ Korkeakoulujen uudet opiskelijat: yhteishaku, varsinainen haku, keskiarvo v. 2019-2021. Sijaintitiedot: hakijan kotimaakunta, korkeakoulun sijaintimaakunta. Huom. Yhteishaussa ulkomaisten hakijoiden osuus on marginaalinen.

⁶ Korkeakoulujen uuden opiskelijat: sisältää yhteishaun lisäksi myös erityishakujen kautta tulleet opiskelijat. Tiedot: koko maa.

5. Ulkomaille opiskelemaan lähtevät opiskelijat

Suomesta ulkomaille lähteneiden ulkomaiseen tutkintoon tähtäävien opiskelijoiden määrä kasvoi nopeasti 2010-luvulla. Lukuvuonna 2018/19 määrä saavutti tähänastisen huipun: 9 703 tutkinto-opiskelijaa. Lukuvuodesta 2010/11 määrä kasvoi 78 %.

Sen sijaan lukuvuosina 2019/20 ja 2020/21 määrät laskivat, pääasiallisena syynä ilmeisesti koronapandemia. Lukuvuonna 2020/21 ulkomaille lähti 9 010 opiskelijaa.

Tutkinto-opiskelijoista 95 % opiskeli yliopistoissa ja korkeakouluissa (lukuvuonna 2020/21), muut pääasiassa 2. asteen oppilaitoksissa.

Suosituimmat opiskelumaat ovat Britannia, Ruotsi, Alankomaat, Viro, USA, Latvia, Saksa, joiden yhteenlaskettu osuus oli 77 % lukuvuonna 2020/21.

Tutkinto-opiskelijoiden lisäksi ulkomaisissa oppilaitoksissa on vuosittain määräaikaista opiskelijoita, joita oli noin 1 770 lukuvuonna 2020/21. Heihin kuuluvat mm. vaihto-opiskelijat.

Suurin osa Suomesta ulkomaille opiskelemaan lähtevistä on kotoisin Uudeltamaalta. Opetusministeriön teettämän selvityksen⁷ mukaan arviolta 58 % ulkomailta opiskelevista oli kotoisin Uudeltamaalta viime vuosikymmenen puolivälissä. Voidaan arvioida, että lukuvuonna 2020/21 ulkomailta opiskelleista 5 000–5 500 oli Uusimaa-lähtöisiä.

Uusia tutkinto-opiskelijoita on viime vuosina aloittanut 1 000–1 600/lukuvuosi. Tämä määrä perustuu arvioon, että uusia opiskelijoita on 20–30 % kaikista opiskelijoista lukuvuosittain (Garam 2018).

Ulkomaisten tutkintojen opiskeluajat kestävät yleisesti 3–5 vuotta eli ne ovat lyhyempiä kuin Suomessa.

⁷ Tietolähteet: Kela: opintoetuustilastot vuosittain; OPM: Selvitys suomalaisten tutkinto-opiskelusta ulkomailta (dia-aineistot), perustuen Kelan tietoihin (2015?); Irma Garam: Suomalaisten tutkinto-opiskelu ulkomaisissa korkeakouluissa. Opetushallitus, raportit ja selvitykset 2018:8. 2018.

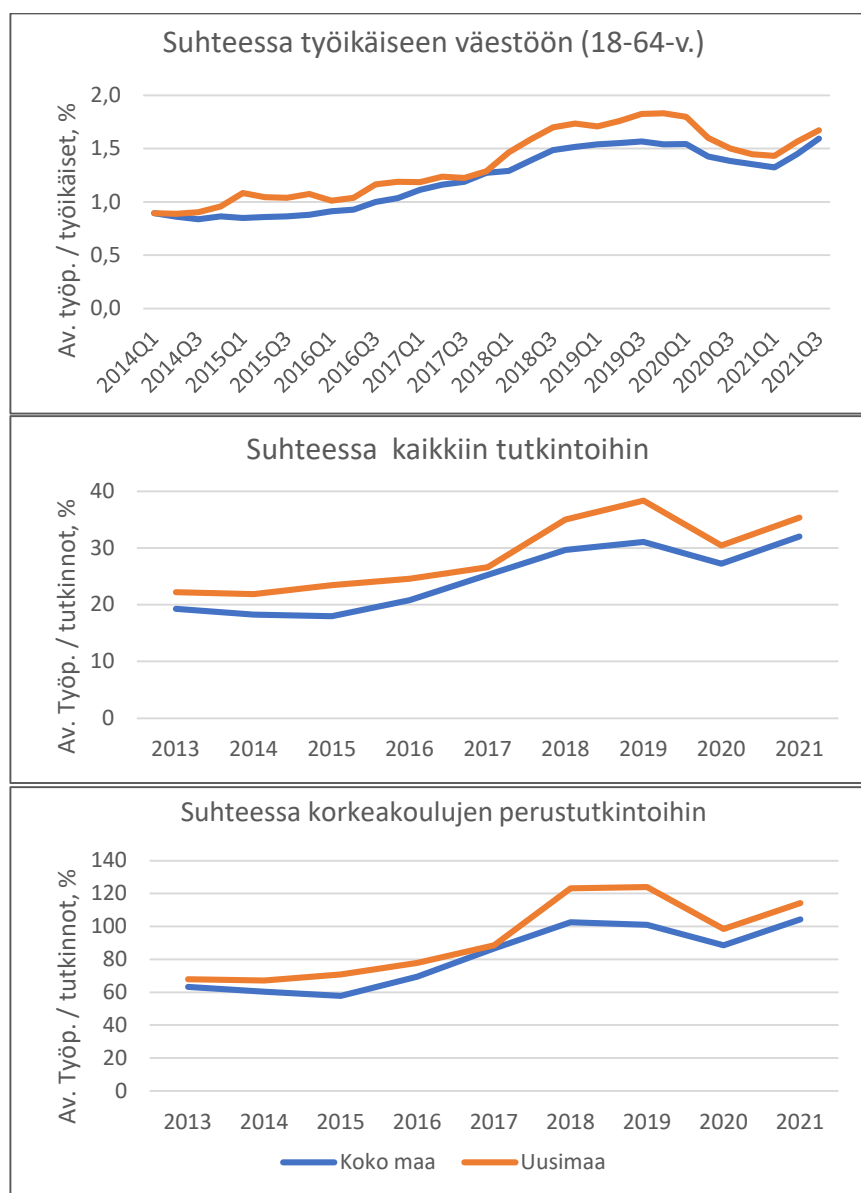
6. Avoimet työpaikat suhteessa korkeakoulutetun työvoiman tarjontaan

Avointen työpaikkojen ja työikäisen väestön suhde kuvastaa lyhyellä aikavälillä taloudellisten suhdanteiden muutosta. Kuviossa erottuvat erityisesti talouden nousu vuosina 2017–19 ja koronapandemian vaikutus vuosina 2020–21.

Pitemmällä aikavälillä suhde kuvaa työikäisen väestön vähenemistä ja yritysten työvoiman saatavuuden vaikeutumista koko maassa sekä korona-ajan kasvun hidastumista Uudellamaalla.

Avoimien työpaikkojen määrä suhteessa korkeakoulujen perustutkintoihin osoittaa, että Uudellamaalla korkeakouluista valmistui vähemmän perustutkinnon suorittaneita kuin maakunnassa oli avoimia työpaikkoja keskimäärin vuoden aikana vuosina 2018–19.

Kuvio 6.1. Avoimet työpaikat suhteessa työikäiseen väestöön sekä suoritettuihin tutkintoihin. Tietolähde: Tilastokeskus

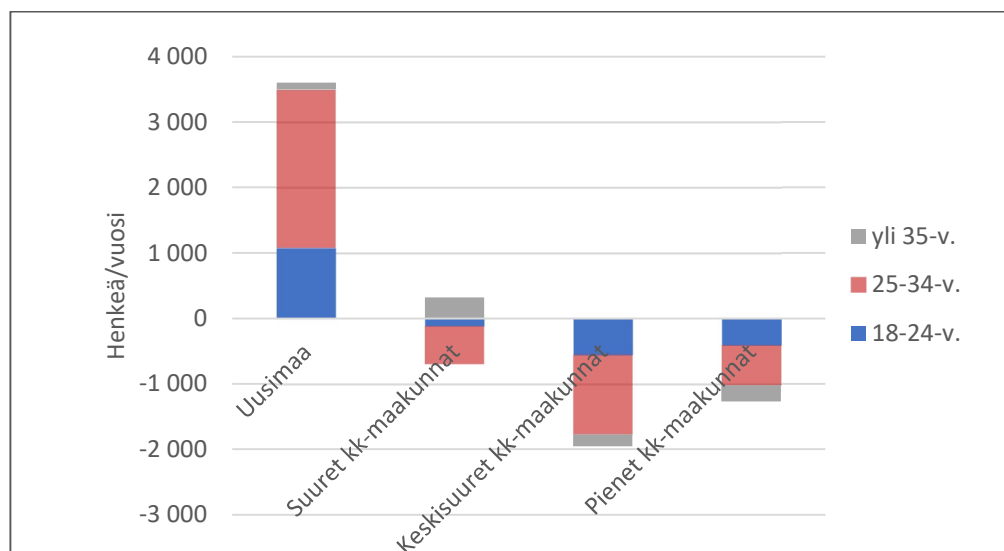
7. Korkeakoulututkinnon suorittaneiden muuttoliike maakuntien välillä

Korkeakoulututkinnon suorittaneiden nettomuuton virta suuntautuu Suomessa Uudellemaalle muista maakunnista, erityisesti keskisuurista korkeakoulumaakunnista.

Korkeakoulututkinnon suorittaneilla henkilöillä Uudenmaan muuttovoitto painottuu alle 35-vuotiaisiin: 2/3 on 25–34-vuotiaita. Uudenmaan koko muuttovoitosta erittäin suuri osuus tulee 18–24-vuotiaista.

Uudeltamaalta muihin korkeakoulumaakuntiin opiskelemaan muuttaneista suuri osa ei jää opiskelualueelle, vaan palaa Uudellemaalle, jossa on parhaat mahdollisuudet saada koulutusta ja osaamista vastaava työpaikka.

Kuvio 7.1. Korkeakoulututkinnon suorittaneiden nettomuutto maakuntaryhmittäin v. 2017–19. Tietolähde: Tilastokeskus⁸.

⁸ Korkeakoulututkinnot: alin, alempi ja ylempi korkeakouluaste sekä tutkijakoulutus, vuodet 2017-2019 keskimäärin/vuosi.

8. Johtopäätöksiä

Aloituspaikkojen määrä Uudenmaan korkeakouluissa on alimitoitettu suhteessa opiskelupaikkojen kysyntään, jota indikoivat Uudenmaan 2. asteen tutkintojen korkea osuus sekä maakunnan korkeakoulujen ensisijaisten hakijoiden suuri osuus suhteessa koko maahan.

Uudenmaan korkeakoulujen osuus koko maan aloituspaikoista ja opiskelemaan valituista on laskenut useita %-yksiköitä vuodesta 2016 vuoteen 2021.

Uudenmaan aloituspaikat ja opiskelemaan valitut ovat lisääntyneet suhteellisesti vähemmän kuin muiden maakuntien korkeakouluissa; kuitenkin Uudenmaan osuus maan opiskeluikäisestä ja työikäisestä väestöstä on kasvanut systemaattisesti ja tulee ennusteiden mukaan kasvamaan myös tulevina vuosina.

Toisen asteen tutkinnon suorittaneiden nuorten kynnys päästä opiskelemaan Uudenmaan korkeakouluihin on huomattavasti korkeampi kuin muun Suomen korkeakouluihin.

Uudenmaan korkeakoulujen aloituspaikkojen alimitoitus on johtanut siihen, että Uudenmaan 2. asteen tutkinnon suorittaneiden hakemukset muun Suomen ja ulkomaisiin korkeakouluihin ovat kasvaneet voimakkaasti viime vuosina, sen sijaan muualta Suomesta Uudellemaalle kasvu on ollut vähäistä.

Useissa korkeakouluissa on opintoaloja, joihin valittujen opiskelijoiden määrä ylittää ensisijaisten hakijoiden määrän, ja suuri osa valituista ei ota vastaan tarjottua opiskelupaikkaa.

Korkeakoulujärjestelmä on tehoton, jos siihen sisältyy pitkäaikaisesti useita opintoaloja, joissa korkeakoulujen väliset erot ovat erittäin suuria ensisijaisten hakijoiden ja opiskelijoiksi valittavien välisessä suhteessa.

Viime vuosina noin 7 500 Uudellamaalla asuvaa nuorta aloitti vuosittain opiskelun muiden maakuntien korkeakouluissa ja noin 4 000 muissa maakunnissa asuvaa Uudenmaan korkeakouluissa.

Korkeakoulututkinnon suorittaneiden muuttovirta suuntautuu muista maakunnista Uudellemaalle, jossa on eniten tarjolla korkeakoulutusta vastaavia työpaikkoja.

Väestöennusteiden mukaan suurimpien kaupunkiseutujen maakuntien ulkopuolella työikäinen ja opiskeluikäisen väestön supistuminen tulee jatkumaan, ja potentiaalisten korkeakouluopiskelijoiden määrä tulee vähenemään.

Uudellamaalla tilanne on päinvastainen: työikäinen ja opiskeluikäinen väestö kasvaa ennusteiden mukaan ainakin 2030-luvun lopulle asti.

Muutos vähentää erityisesti maakuntakorkeakoulujen opiskelupaikkojen kysyntää, mutta lisää edelleen Uudenmaan opiskelupaikkojen tarvetta.

Työikäisen ja myös opiskeluikäisen väestön väheneminen suurten kaupunkiseutujen ulkopuolella tulee johtamaan siihen, että korkeakoulumaakuntien välinen eriytyminen tulee jatkumaan:

Keskisuurissa ja pienissä korkeakoulumaakunnissa alueiden omien nuorten hakemukset maakuntien korkeakouluihin tulevat supistumaan, jolloin todellinen opiskelupaikkakysyntä tulee laskemaan.

Uudellamaalla ja osin suurissa korkeakoulumaakunnissa omien nuorten hakemukset tulevat edelleen kasvamaan ainakin 2020-luvulla.

Ulkomaisten opiskelupaikkahakemukset suuntautuvat edelleen ensi sijassa Uudenmaan ja suurten korkeakoulumaakuntien korkeakouluihin.